

men om de Embedsmænd, som i vedkommende Forhold ere de, der skulle udstede Vidnesbyrd, altsaa f. Ex. med Hensyn til Fattigundersjøttelse en helt Anden end den, der har ledet Valget. Hvad dernæst disse 42 Stemmer angaar, som have været omtvistede, er der 40, som dels ikke have afgivet Stemme, og dels have afgivet Stemme med fuld Berettigelse efter Alt, hvad man tidligere har godkjendt i dette Thing, og hvad de to Andre angaar, foreligger det, at den Ene har stemt paa den ene Kandidat og den Anden paa den anden. Dette Forhold er altsaa saa opklaret som muligt. Med Hensyn til de andre faktiske Forhold, nemlig at Valglisten skulle have været numererede paa anden Maade, end de efter Valgloven skal være Tilfældet, og at Stemmegivningen ikke skal have fundet Sted paa rette Maade, samt endelig, at en Dødstumme har været hindret i at afgive Stemme, foreligger der ogsaa fuldstændige faktiske Oplysninger. Om de to førstnævnte Punkter er det oplyst af vedkommende Valgbestyrrelse, at der ikke har fundet anden Numerering af Valglisten Sted end den, som skal finde Sted, og at Stemmegivningen har fundet Sted paa den i Valgloven foreskrevne Maade, saa at ogsaa den Oplysning af Vedkommendes Stemmegivning for selve den Vedkommende er flet, om hvilken der er yttret Tvivl, at den mulig ikke havde fundet Sted. Jeg kan altsaa ikke se rettere, end at Alt dette er oplyst paa den eneste Maade, hvorpaa det kan oplyses. Der foreligger ogsaa saadan Oplysning om den Dødstumme, om hvilken de Allerfleste synes at antage, at han maatte kunne stemme. Jeg skal ikke udtale nogen Mening herom, fordi jeg ikke er saa sikker i min Sag i denne Henseende, som Andre synes at være; men selv om det er givet, at han var berettiget til at stemme, vilde Sjælen kun være, at den Valgte kun havde 38 Stemmer mere end Modkandidaten og ikke 39.

Berg: Det forekommer mig, at ærede Modstandere i Diskussionen her tale om Sagen, som om der var stillet Forslag om at forkafe dette Valg (En Stemme: Faktisk). Det ærede Medlem sagde: faktisk; det forstaar jeg ikke; jeg vilde ønske det nærmere begrundet. Spørgsmaalet reducerer sig for mit Vedkommende til, om jeg kan faae Leilighed til at vinde en personlig Overbevisning om den foreliggende Sag, inden jeg kommer om den Sag, om Valgets Godkjendelse. Det er det, de Herr. r. modarbejde og søge at modsætte sig. Hvis nu f. Ex. de tre Fjerdedele af Thinget, som ikke have været i Udvalget, staa i en lignende Situation som jeg, da forekommer det mig meget ubilligt at rejse en saadan Strid mod en saa billig Fordring fra vor Side om at ville se selv, overveie selv, inden vi deltage i Afgjørelsen. Vi sidde her som en Jury i dette Forhold, og vi maa derfor have Ret til at sætte os saa

godt ind i Sagen, som Forholdene tillade. Det er med al Agtelse for de Herrers Maade at arbejde paa muligt, jeg benægter det ikke, at en ligesaa kort Frist kan være tilstrækkelig for os til, at vi kunne vinde den samme Overbevisning, som er bleven udtalt af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Sad) og den ærede Ordfører (Klein) om dette Valg, saa at vi uden at indhente yderligere Oplysninger kunne stemme for Valgets Godkjendelse. Det er muligt, jeg tør ikke benegte det i dette Dieblif. Men da behøve jo de ærede Herr. r. ikke at stille de forfærdelige Hypoteser op om, at hvis vi vove at forlange denne Sag undersøgt selv med en kort Frist, inden vi dømmes, da har Folkethinget gjort sig skyldigt i Noget saa slet, at den ærede Ordfører (Klein) ikke en Gang vilde nævne det. Det forekommer mig, at det ikke er rigtigt af os at indlede en Diskussion i en nypalget Samling af Folkethinget i den Løse. Det synes mig at tyde paa en noget anden Anskuelse om Maaden at diskutere paa her, end jeg har troet, at der var til Stede hos det ærede Medlem. Det ærede Medlem sagde angaaende en personlig Strid, jeg havde med ham, at han ikke bestyldte mig for det, jeg mente, at han havde bestyldt mig for, men man kan bestyldes direkte og indirekte. Den ærede Ordfører fremkom nemlig med en hel lang Udtalelse om det Skammelige i at rette en overordentlig nærgaaende Bestyldning mod Embedsmændene, og saa svævede han til: Det vil jeg gjerne tro ikke har været det ærede Medlem for Veile Amts Mening — jeg siger, at hele denne Udtalelse er rettet mod Medlemmet for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), skjøndt jeg aldeles ikke har opgivet noget Thema derfor. Nu, da det ærede Medlem gentagende har erklæret, at det ikke var hans Hensigt at rette en saadan Bestyldning imod mig, skal jeg forlade dette Punkt og da spørge: Er det ubilligt og inhumant af os, som kjende en Del af Klagerne personligt som hæderlige og agtede Mænd, der ikke have villet fremsføre noget Løst eller Vagt eller have villet gjøre sig skyldige i nogen Insnul eller Skamstænden, er det ubilligt af os at sige til de Herr. r.: Der fremsføres her Udtalelser, hvis Berettigelse vi slet ikke kunne erkjende, giv os dog Leilighed til at kjende Dokumenterne, inden vi dømmes. Ja, den Dag kan komme, da vi maa høre os for de Herrers Ordre —, den er endnu ikke kommen for mit Vedkommende. — Angaaende det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg), skal jeg fatte mig meget kort. Jeg maa da hævde, at Loven sætter Kommunalbestyrelsen som øverste Myndighed i Henseende til, hvem der skal staa paa Valglisten, saafremt Domstolene ikke gjøre Forandring deri, og at Valgbestyrrelsen ikke har nogen som helst Ret til i den Henseende at gjøre en eneste Forandring. Valgbestyrrelsen har end-